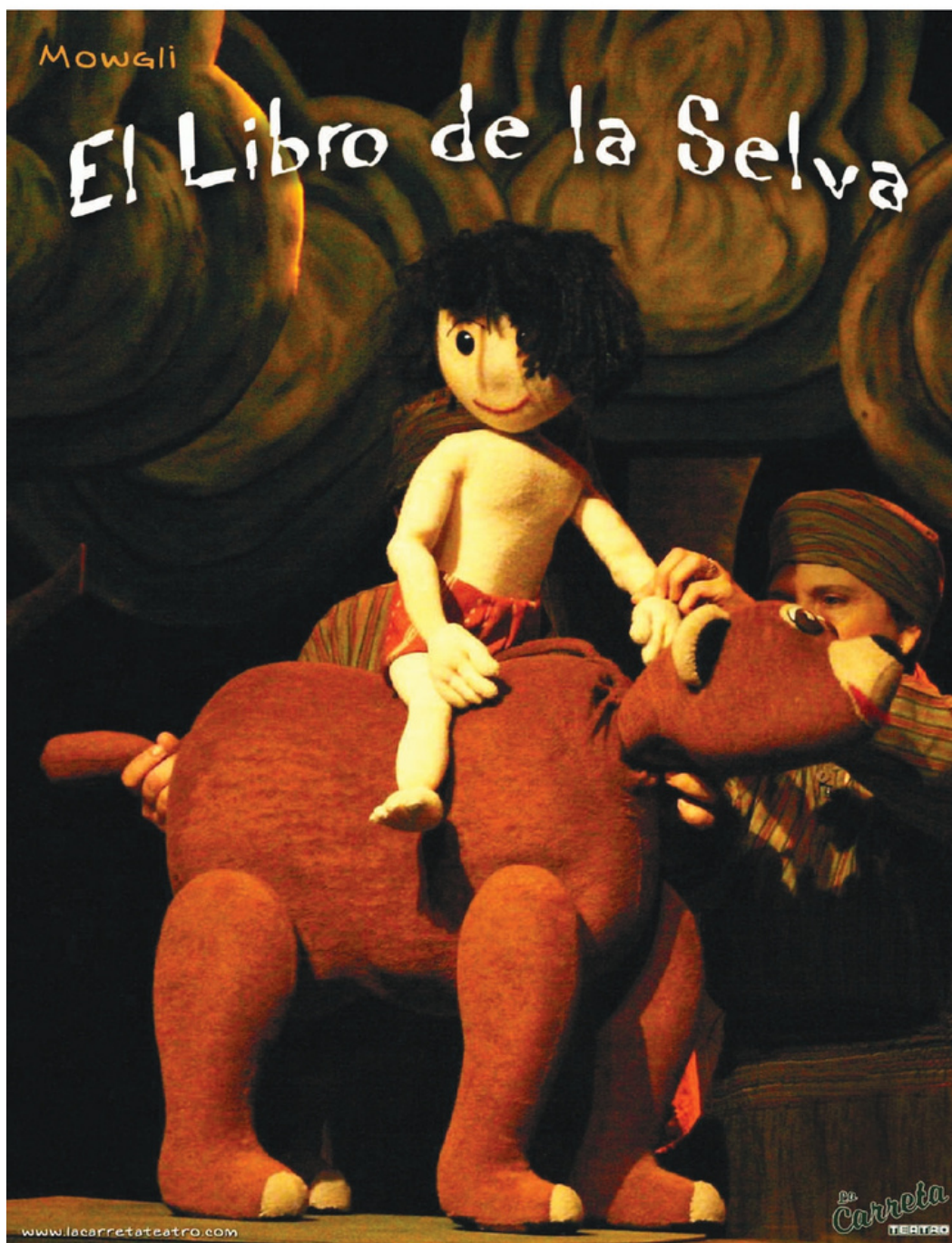

La
Carreta
pasión por
los títeres desde
1985

Creciendo en Emociones

GUIA DIDÀCTICA

QUADERN DEL PROFESSORAT

INTRODUCCIÓ

“No es pot fer res de res sense abans haver obert els ulls al que existeix i haver-ho contemplat” (Rudyard Kipling)

El present quadern pretén donar al professorat un instrument de treball de manera que l'assistència al teatre siga per a l'alumnat una experiència, a través de la que pugua adquirir coneixements i desenvolupar la capacitat de percepció i la creativitat.

En Mowgli: El llibre de la selva, com a obra iniciàtica, podem trobar un gran aliat per a la labor d'iniciar als nostres alumnes en el món de les relacions amb el nostre entorn i amb els altres.

Les activitats que proposem en aquest quadern estan pensades per a realitzar després de veure l'obra de teatre, aprofitant l'impacte motivador que suposa per a l'alumnat l'assistència a una representació teatral. Amb elles, busquem desenvolupar la imaginació i la creativitat de l'espectador.

Com les edats a les quals va dirigida aquesta obra de teatre són molt diferents, serà el professor l'encarregat de seleccionar-les, dirigir-les i adaptar-les als seus alumnes. Així, per exemple, aquelles que són orals i, per tant, més adequades als alumnes de menys edat, poden passar a ser escrites per als alumnes majors i al contrari.

Ens agradaria, també, recordar la importància de saber escoltar bé i la necessitat d'educar a l'espectador en el fet d'anar al teatre. Mitjançant el “Decàleg del bon espectador”, que apareix en l'apartat PREPARANT-NOS PER A ANAR AI TEATRE, volem que l'alumnat reflexione sobre l'acte social que representa anar al teatre.

INDEXE

1.- DOCUMENTACIÒ

- 1.1.- Sinopsi.
- 1.2.- L'espectacle.
- 1.3.- La companyia.
- 1.4.- Fitxa artística i tècnica.
- 1.5.- Webs d'interés.

2.- PREPARANT-NOS PER A ANAR AI TEATRE

- 2.1.- El decàleg del bon espectador.

3.- ACTIVITATS PER A DESPRÉS DE LA REPRESENTACIÓ

- 3.1.- Conte el que he vist.
- 3.2.-El que més i el que menys em va agradar.
- 3.3.- Pinta l'escenari
- 3.4 - Nom de grup d'animals
- 3.5.- Les paraules de la selva.
- 3.6.- Dramatitzar un text.
- 3.7.-Els animals també parlen.
- 3.8.-Jo soc la lloba; tu, el llobató.
- 3.9.- Juguem amb les paraules.
- 3.10.- Les lleis de la selva i les lleis de l'aula.
- 3.11.- La volta de Mowgli.
- 3.12.- A inventar històries.
- 3.13.- La cançó de Mamà Lloba.
- 3.14.- El ball final.

4.- CANÇONS

- 4.1 Mama Lloba
- 4.2 Els Micos

DOCUMENTACIÓ

1.1.- Sinopsi:

Mamà Lloba està cuidant de les seues *lobatos quan, per casualitat, troba a Mowgli, un xicotet abandonat en plena selva.

“...Només és un cadell, i té dret a viure i ser protegit”-.

Ho alleta, ho cuida i ho educa com a un altre llobatós més.

Però *Sehere *Kham, el tigre, reclama la seua presa i adverteix que un dia ell cadell serà un xiquet, i el xiquet, un home.

– “...Llavors ell serà meu”.

Com qualsevol altre llobatós, Mowgli és instruït en la Llei de la selva per Baloo, l'os bru. Així, aprèn a conviure amb la resta d'animals en harmonia amb la naturalesa. La seua relació amb *Baloo li ensenya, a més, el vertader valor de l'amistat.

Però passa el temps i Mowgli es fa major.

“...Ara la Selva és un lloc perillós per a ell”

Ja no és un cadell, és un xiquet, un humà i ha d'estar amb els de la seua espècie. Sehere Khan torna després d'ell. El xic ha d'enfrontar-se a ell si vol salvar la vida. I és precisament aquesta situació la que ho porta a trobar-se amb la seua vertadera naturalesa d'home. El seu enginy, destresa i intel·ligència, li permeten eixir indemne d'aquesta última aventura en la selva de Sehonee.

Des d'aqueix moment, viurà en el poblat al costat dels altres homes, però Mowgli mai oblidarà als seus amics els animals i cada nit de lluna plena tornarà a la selva per a comptar l'après i udolar al costat dels seus germans els llops.

1.2.- L'espectacle i el teatre de marionetes.

El Llibre de la Selva, una creació teatral en el llenguatge de les marionetes, és una adaptació per a públic familiar que, respectant el relat original de Kipling, simplifica el catàleg de personatges i el curs de la història.

L'objectiu és aconseguir un espectacle àgil i entretingut en el qual es reforça el missatge primordial: la importància de tindre una família que et dona suport, que et vol i que t'educa i en el qual es revelen de manera entranyable els dos grans valors que tanca el relat de Kipling: l'amistat i la fraternitat.

Al final, “El Llibre de la Selva” tanca una moralitat senzilla i bella: el xicotet salvatge ha de tornar amb els seus, amb els humans, però mantindrà per sempre el seu amor i respecte cap als animals que li van cuidar i li van ensenyar a ser, paradoxalment, “un bon home”.

Els personatges de l'obra, excepte els dos narradors, són titelles de diferents grandàries i textures pel que presentem breument l'origen d'aquest màgic món a través del qual arriben als xiquets tantes belles històries.

Parlem una mica del teatre de marionetes.

El Titella està en el principi del teatre, perquè titella són els símbols figuratius inicials, les estilitzacions dels déus o les forces de la naturalesa, les primeres disfresses dels embruixadors, les primeres màscares.

Una marioneta o un titella és una *figurilla o ninot que es governa de manera que sembla que el seu moviment és autònom. Es mostren en uns Teatrets anomenats retaules. El seu moviment s'efectua amb l'ajuda de molls, cordes, guants, filferros, fils, pals, mans i altres utensilis adaptats a cada tipus de marioneta o titella.

La paraula marioneta indica sobretot la parla d'aquests personatges. En francès, uneix marionette era un clergue que en les representacions religioses on apareixia la Verge, aportava la seua veu fent-la aguda perquè semblara femenina. Les marionetes parlen sempre amb una veu aguda, virolada i falsa.

Se sol usar indistintament el nom de marioneta i el de titella. La paraula titella és onomatopeica, segons creuen els lingüistes, pel tu-tu que feien els actors amb un xiulet, al mateix temps que movien els ninots.

1.3.- La companyia.

La Carreta Teatre comença la seua marxa en 1985, formada per Manuela Montalvo Coronado i Francisco Manuel Pérez Guirado. Durant aquests anys de labor professional, La Carreta ha abordat diferents fronts, diferents disciplines teatrals a la cerca d'una estètica i un llenguatge propi que ha estat marcat per un denominador comú: els titelles.

Els seus components han realitzat estudis i tallers monogràfics amb destacats professors nacionals i internacionals, investigat i desenvolupat multitud de tècniques que han possibilitat la posada en escena de 15 espectacles i dues sèries de televisió, a més de la realització d'una exposició didàctica de titelles i marionetes.

Una altra constant en el treball de la companyia ha sigut la dedicació exclusiva a l'espectador més jove. Amb aquest compromís, al setembre de 1998 La Carreta obri la primera sala privada de teatre infantil d'Elx i crea una programació regular de teatre per a escolars.

Tota aquesta labor i prop de 3.000 representacions realitzades en diferents Comunitats Autònomes i en Festivals Internacionals a França, Itàlia, Espanya, Portugal i Colòmbia, avalen el seu recorregut i projecció.

1.4.- Fitxa artística i tècnica

FITXA ARTÍSTICA:

Basada en el text original de Rudyard Kipling

“EL LLIBRE DE LES TERRES VIRGENES”

Adaptació de Francisco Pérez Guirado.

Producció: La Carreta Teatre

Adreça: Paco Pérez

Escenografia i espai escènic: Paco Pérez

Títelles i vestuari Manoli Montalvo

Il·luminació José Manuel Cerdeiriña

Banda sonora original: Jorge Gavaldá

Actors manipuladors: Paco Pérez i Manoli Montalvo.

FITXA TÈCNICA:

Escenari a la Italiana

Cambra Fosca i Quatre Potes.

-MESURES: 7 Mts Ample x 5 Mts Fondo x 3,5 Mts Alt.

-SO: P.A . adequada a l'espai i 2 Micros Sense fils de Diadema

-IL·LUMINACIÓ:

20 PC 650

8 FRESNELL 1000

6 RETALLADES ETC 750

18 CANALS DE DIMER

PROTOCOL DMX 5 PUNTES

1.5.- Webs d'interés.

- www.lacarretateatro.com (La nostra web)
- <https://www.youtube.com/watch?v=vcsbgsq5lhe> (Vídeo resum de l'espectacle)
- <https://www.ngenespanol.com/naturaleza/cuanto-sabes-de-los-animales-reales-de-el-libro-de-la-selva/> (Quant saps dels animals del llibre de la selva?)
- https://es.wikipedia.org/wiki/el_libro_de_la_selva (Tota la informació detallada sobre el relat original)

2.- PREPARANT-NOS PER A ANAR AI TEATRE

2.1.- El decàleg del bon espectador

En el teatre, com en qualsevol altre espectacle, existeix un codi de comportament que consisteix en unes normes que tots hem de conèixer i respectar. No es té la mateixa actitud veient la televisió a casa, en família, que quan estem envoltats d'altres persones i l'espectacle s'ofereix en directe.

Amb la participació de tots, el professor o professora farà una llista en la pissarra de les normes de comportament que segons vosaltres han de respectar-se.

Copieu aquestes normes en el vostre quadern o comenteu-les oralment i després compareu-les amb el Decàleg del bon espectador que us proporcionarà el professor. Heu coincidit?

No oblideu posar-les en pràctica!

Decàleg del bon espectador

- En primer lloc, informeu-vos bé de l'espectacle que veureu. A vegades, el que un s'imagina no coincideix amb la realitat. El professor o professora us ajudarà.
- Heu de ser puntuals. Arribeu almenys 15 minuts abans. Així, tindreu temps per a trobar el vostre seient sense molestar a ningú.
- Una vegada començat l'espectacle, no podeu abandonar el vostre seient. Si teniu necessitat d'anar al servei, feu-lo abans o després de la representació.
- El silenci és indispensable ja que els actors treballen per a vosaltres. No els distragueu amb els vostres comentaris.
- Aneu amb compte amb els esternuts i la tos, poden molestar molt als actors i també a la resta de públic.
- Per respecte als actors, no s'ha de menjar durant la representació. Guardeu les pipes i tota classe de llepolies per a un altre moment.
- Si l'obra no us agrada, no molesteu a la resta de companys que poden estar interessats en la funció que se'ls ofereix.
- Una causa urgent pot obligar-vos a abandonar la sala. En aquest cas, procureu que la vostra eixida no provoqui sorolls ni molèsties als altres.
- Si, malgrat els esforços dels actors i creadors de l'espectacle, l'obra no us agrada, heu d'estar en silenci en la vostra butaca per respecte al públic i a tots els que han *hacho possible la representació.
- L'aplaudiment, no les xiulades ni els crits, és la millor recompensa als actors que ens han fet passar una estona agradable.

3.- ACTIVITATS PER A DESPRÉS DE LA REPRESENTACIÓ

3.1.- Conte el que he vist

Després d'assistir a la representació de Mowgli: el llibre de la selva, tractar de reconstruir entre tots el fil de la bonica història que han vist serà una activitat divertida i que ajudarà l'alumnat a recordar i, tal vegada, a recuperar en la seua memòria moments i aspectes interessants d'aquesta.

Proposem, a manera de guia, un possible relat de l'obra:

En l'obra que hem vist, un bebé apareix en la selva:

1. Qui s'ho troba?.....
2. Quin nom li posa i què significa?.....
3. Quins animals es converteixen en els seus amics i què li ensenyen?
.....
4. Per què el tigre no vol a Mowgli?.....
5. Com acaba la història de Mowgli?

3.2.-El que més i el que menys em va agradar

L'objectiu és conèixer l'opinió dels xiquets sobre l'obra de teatre que han vist. Per a això, el professor preguntarà:

- El que més em va agradar va ser
- El que menys em va agradar va ser
- El més divertit va ser quan.....
- El menys divertit va ser tanque amb clau
- L'animal més simpàtic era
- L'animal menys simpàtic era
- La música i el personatge que menys em va agradar
- La música més bonica era la que sonava quan.....
- Si haguera de triar un personatge em quedaria amb
- El més divertit "parlant" era

3.3.- Pinta l'escenari

Ara recordarem l'escenari on transcorre l'obra de teatre que has vist.

Pinta l'escenari tal com el recordes. No importa que no se semble al de Mowgli: El llibre de la selva.

3.4.- Junts però no regirats

Saps quin nom se li dona a un grup de cabres? I a un d'elefants? Fes memòria i traça fletxes per a relacionar a cada animal amb el grup al qual pertany:

Rajada	Ovelles
Eguada	Balenes
Ramat	Gossos
Gossada	Egües
Esbart	Insectes
Núvol	Mules
Eixam	Ocells
Yunta	Porcs
Piulara	Vespes
Cardumen	Rinoceronts

3.5.- Les paraules de la selva

En la selva, cada animal té la seua pròpia llengua i tots coneixen la dels altres. Nosaltres els humans tenim un nom per a cada manera de “parlar” dels animals i representem els seus sons amb onomatopeies.

Completa aquest quadre

ANIMAL	ACCIÓ	NOM DEL SEU CRIT	ONOMATOPEIA
Gos	Bordar	Lladruc	Guau
Gat	Miolar	Miol	Miau
León			
Os			
Llop			
Serp			
Bonic			
Tigre			

3.6.- Dramatització d'un text amb acompanyament de sons

Una manera d'aprofundir en la comprensió d'un text és llegir-lo de múltiples maneres, fins i tot transformant-lo amb acompanyament de sons. En tractar-se de xiquets xicotets, serà molt divertit donar-li expressivitat i sonoritzar el següent text:

Text

“D'entre la fila d'elefants va eixir un baluern de trompes furioses, després de la qual cosa el silenci ho va embolicar tot; i l'elefant Kala Nag es va posar en moviment. A vegades una mata d'herba alta li acariciava els flancs, igual que fa una ona en els costats d'un vaixell, i altres vegades, un ram de pebre silvestre li raspava el llom, o un bambú li cruixia l'orella, però durant la resta del temps, es movia absolutament en silenci. (El llibre de la selva, Ruydard Kipling)

Procediment

El professorat llegirà el text i iniciarà cada acció o so subratllat del text. Els alumnes li imitaran i, amb la creativitat que els caracteritza, prompte s'expressaran lliurement.

Tots estaran en peu, per la sala i el professor començarà:

“D'entre la fila d'elefants va eixir un baluern de trompes furioses (imitant el so dels elefants. Immediatament tots comencen a barritar com elefants furiosos i a moure's com a elefants)...

Així farà amb la resta del text: el silenci, les trepitjades dels elefants, el frec de les herbes sobre les potes, els cops sobre les orelles, etc.

Els més majors, formaran grups de tres/quatre i prepararan els sons i gestos de les paraules subratllades del text; i, a mesura que el professor vaja llegint, ells faran tots els sons.

3.7.-Els animals també parlen

En l'obra, els animals parlen com els humans però amb un to de veu que ens recorda la “personalitat “de cada animal.

Els alumnes, per parelles, prepararan el següent diàleg en el qual imitaren les veus dels protagonistes: 1.- Mowgli i Mamà lloba; 2.-Mowgli i Baloo l'os; 3.- Mowgli i la serp Ca; 4.- Mowgli i el tigre Sehere Kan

A.- Hola! Com estàs?

B.- Jo molt bé. I tu?

A.- Jo bé. On vas?

B.- Jo menjaré. Et vens?

A.- Sí. T'acompanye.

B.- Perquè anem.

Després, ho representaran per als companys.

També el professor pot inventar diversos diàlegs breus perquè els alumnes els representen.

3.8.- Jo soc mamà lloba; tu el llobató

Per parelles, inventarem xicotetes situacions de joc dramàtic, encara que potser arribem a crear una història interminable.

- Tots ens asseiem en rotlle. Algú del grup dirà:
- “Jo soc..... (ací el personatge en què vulga convertir-se)”.
- Després, assenyalarà a algú, dient: “I tu..... (ací el personatge o cosa en què el converteix)”.
- Cada parella podrà donar lloc a un xicotet jugue fruit de la seua imaginació. El temps per a la improvisació? Un minut; a fi que hi haja dinamisme i que tothom puga jugar.

3.9.- *Juguem amb les paraules*

Ramón Gómez de la Serna va ser un escriptor espanyol (Madrid 1888) al qual li encantava jugar amb les paraules. Un dels seus jocs favorits era explicar les coses amb humor i ressaltant les seues característiques menys visibles. Per a aquesta mena de definicions també es va inventar una paraula: *greguería. Ací tens unes quantes greguerías seues sobre animals.

- Les gallines són tartamudes.
- Tots els ocells són manxols.
- La ratapinyada vola amb la capa posada.
- De la neu caiguda en els llacs naixen els cignes.
- La girafa és una grua que menja herba.
- A l'os li ve gran el seu abric de pells.
- Els pingüins són uns xiquets que s'han escapat de la taula amb el pitet posat.

Com veus, les greguerías són una manera de veure el món més enllà de les aparences. I així podem veure als animals en la seua aparença més el que podrien ser o al que s'assemblen.

Ara et toca a tu. Jugarem amb les paraules i amb l'enginy com feia Ramón Gómez de la Serna. Tracta d'imitar la seua manera de fer Greguerías: definició curta, amb humor i amb enginy. Inventa greguerías sobre els següents animals:

- El mico.....
- El tigre.....
- La serp.....
- La granota.....

3.10.-*Les lleis de la selva i les lleis de l'aula.*

Quan Mowgli és acollit pel ramat dels llops i criat com un fill més, ha d'aprendre les Lleis de la Selva. L'encarregat d'ensenyar-li-les a ell i als altres cadells és Baloo.

En la nostra obra Baloo proclama una de les lleis i diu: ."...tot cadell té dret a ser protegit"

Les Lleis de la selva són molt simples. Es tracta de discutir-les, comentar-les i veure quins d'elles es poden aplicar a l'aula:

1. Cal dir sempre la veritat.
2. Cal pensar primer en els altres.
3. Cal estar sempre atents.
4. Cal ser nets i ordenats.
5. Cal estar sempre alegres.
6. Cal cuidar de la naturalesa.

- Quins es poden aplicar a l'aula?
- Quines altres lleis es poden afegir?

Ara triarem altres lleis per a quan es conta un conte en classe. La primera sembla que és clara i és igual que una de les lleis de la selva: “Cal estar atents”. Però, quines són les altres cinc? Perquè, una vegada són triades, les apliquem en la següent activitat.

3.11.- La volta de Mowgli.

Compte Ruydard Kipling en “El llibre de la selva” que:

“Al voltant de l'arbre prenien seient els vells, que fumaven en pipa. La reunió durava sempre fins a molt entrada la nit. Es contaven meravelloses històries relatives a déus, homes i follets. Però les més portentoses eren les que comptava Baloo sobre els costums de les feres de la Selva. Els ulls se'ls eixien de les òrbites als meravellosos oïdors, que escoltaven amb enorme interès aqueixes històries a causa de la proximitat de la selva. “

Perquè així, disposats tots entorn del narrador, escoltaran la següent història, que és una continuació de l'obra de teatre.

“Bagheera, la pantera negra, vivia en la selva juntament amb molts altres animals. A Bagheera li agradaven tots, menys dos papagais, que eren molt esvalotadors. El seu amic predilecte era Baloo, l'os.

Baloo sempre havia sigut alegre i divertit, però ara estava trist. Es passava tot el dia assegut en la seua cova parlant sol, perquè trobava a faltar a Mowgli, que vivia en el llogaret dels homes. La tristesa de Baloo preocupava a Bagheera, perquè seua havia sigut la idea d'enviar al xiquet al llogaret.

Així que Bagheera va anar a consolar a Baloo. Van intentar distraure-li, però l'os seguia igual de trist. No tenia ganes de parlar i va acabar enfadant-se amb els seus amics.

“Sabeu una cosa? Mowgli era per a mi més que un amic. Mowgli era com un fill!”, va dir Baloo. “Si no aconseguisc veure-li, acabaré destrossant la selva! Ho heu entés?” I, per a demostrar que no feia broma, va agarrar un arbre, el va arrancar i va partir el tronc en dos.

Bagheera va aconseguir per fi calmar a Baloo i fer-li dormir, cantant-li una nana. Pitjor Baloo roncava tan fort que el soroll tirava els cocos dels cocoters. I així es despertava una altra vegada!

Baloo volia anar al llogaret dels homes per a veure a Mowgli. Però això era molt perillós: podrien pegar-li un tir. Per això, Bagheera va decidir anar a buscar a Mowgli. Aquella mateixa nit, Bagheera va entrar en el llogaret, va saltar la prop de bambú i va anar fins a la cabanya on Mowgli dormia. Li va despertar i li va contar que Baloo estava malalt molt trist per ell. I Mowgli va decidir tornar a la selva per a a veure al seu amic.

Mentrestant, Baloo estava esperant als seus amics i es va sentir tan feliç quan va veure a Mowgli que es va posar a ballar amb ell: “Xic, no t'imagines quant vaig sentir la teua partida!”. “Jo també, Baloo”, va dir Mowgli.

Però ningú podia imaginar el que anava a passar. Mowgli va dir que no podia estar molt temps fora del llogaret, i Baloo va decidir anar allí amb ell!. “No tinc por dels homes”, va dir Baloo quan estaven arribant al llogaret. Però, en aquell mateix instant, va ficar la pota en un parany que havien preparat els homes del llogaret i es va quedar penjant en l'aire.

Mowgli va córrer a buscar socors. Va trobar a Bagheera i li va contar que els homes anaven a enviar a Baloo a un parc zoològic. Així que van tornar al llogaret per a alliberar el seu amic.

En arribar al llogaret, Mowgli i Bagheera van veure a Baloo tancat en una gàbia de *madrea i a uns xics que el molestaven amb pals. Per a atraure l'atenció de Baloo, Bagheera va derrocar un calder gran. Al mateix temps, Bagheera i Baloo van llançar un rugit molt fort. El soroll va ser tal que els xiquets es van espantar i van eixir corrent. Mowgli, ràpidament, va tallar les amarres de la gàbia, Baloo va donar una forta espenta i va aconseguir escapar. Els tres van eixir corrent el més de pressa que van poder i es van dirigir a la selva.

Després, Bagheera i Baloo van començar a discutir sobre Mowgli. Baloo volia que es quedara en la selva, però Bagheera deia que hauria de tornar al llogaret dels homes, perquè era un xiquet. Al final, Bagheera va convèncer a Baloo.

Baloo i Bagheera van acompanyar a Mowgli fins a la rodalia del llogaret. Els tres van acordar trobar-se tots els dijous al costat d'unes mates de bambús, on els homes no anaven mai.”

Extracte del llibre “La volta de Mowgli” editat per Plaza Joven, S.A.

Després d'escoltar el text, dividits en grups d'almenys sis persones cadascun, prepareu una dramatització del fragment escoltat. Un de vosaltres serà Mowgli, un altre Bagheera, un altre *Baloo. A més podeis inventar altres personatges com dos homes que posen el parany per a *Baloo, un xiquet que vol ajudar a Mowgli i als animals...

A continuació, representeu la vostra escena davant dels altres grups. Segur que cregueu propostes diferents i divertides.

3.12.-A inventar històries

Ja coneixeu als personatges centrals de “El llibre de la selva”: Mowgli, Baloo, Sehere Kahn, Bagheera,... Però, en aqueixa obra, apareixen molts més. A continuació, us presentem alguns d'ells. Cada alumne triarà un i s'inventarà una història que contarà en veu alta a la resta de companys.

RIKKI-TIKKI-TAVI. És una mangosta molt inquieta i valenta. Encara que és xicoteta, no li fa por enfrontar-se a les perilloses serps cobra (NAG i NAGAINA), molt més grans que ella. Es diu així perquè el seu crit de guerra era: Rikk-tikk-tikki-tac!

IKKI. És un porc espí molt presumtuós i al qual li agrada gallejar-se dels seus pinchos. És un tafaner i s'assabenta de tot el que passa en la selva i ho va comptant per ací.

BRANCA. És un enorme búfal d'aspecte feroç que ajuda a Mowgli a caçar a Sehere-Khan.

NAG. La terrible cobra que mesurava quasi dos metres.

AKELA. És el llop gris. És el guia del ramat. Tots ho respecten, perquè és el que presideix el Consell de la Gran Roca, on es reuneixen els animals de la selva.

3.13.- La cançó de mamà Lloba.

Una dels grans ensenyaments de “El llibre de la selva” és la importància de l'amistat. Mowgli aconsegueix sobreviure en la selva gràcies a l'amistat i a la fraternitat de quasi tots els animals. Sobretot són uns llops els que ajuden primerament a Mowgli.

Els llops sovint són els dolents en les històries, no obstant això en El Llibre de la Selva succeeix tot el contrari.

Poc abans de trobar al xiquet, Mamà Lloba dorm als seus xicotets amb aquest conte:

“Era s'unisca vegada, dues llops bons,
la seua mamà els vol i els conta un conte
un dia mamà lloba els va manar a caçar
però els llops només pensen a jugar
aquesta és la història i així la conte jo
contant aquest conte, cantant aquesta cançó.”

El poeta José Agustín Goytisolo ha compost un bonic poema al qual posa música Paco Ibáñez i en el qual s'inspira Mamà Lloba. El poema ens presenta un món a l'inrevés perquè no cal carregar a ningú amb una conducta bona o dolenta, sinó que tot és possible i depèn de l'ànima de cadascú, siga llop o xiqueta. El poema diu així:

Erase una vegada un llop bo,
al qual maltractaven tots els corders. (es repeteix)

I hi havia també un príncep dolent,
una bruixa bella i un pirata honrat. (es repeteix)

Totes aquestes coses hi havia una vegada
quan jo somiava un món a l'inrevés. (es repeteix)

Busqueu la cançó en Youtube. És molt fàcil i la podeu aprendre i cantar-la entre tots.

Després, inventeu algunes estrofes més que seguiscuen el mateix estil i afegiu-les a la cançó.n.

3.14.- El ball final.

En l'obra que heu vist, els micos són uns animals molt divertits que canten una alegre cançó. Recordarem l'escena quan Mowgli els troba:

MICOS.-

Menjar i saltar, cantar i ballar.

Així és la nostra vida: alegre i divertida.

Som els més bonics, ens agrada jugar

D'arbre en arbre saltant sense parar

Però no sé el que com.

MOWGLI.-(Entra Mowgli després de l'abella) Abella, abelleta. (Mowgli es queda escoltant els micos)

MICOS.-

Així és la nostra vida: alegre i divertida.

Menjar i saltar cantar i ballar.

D'arbre en arbre saltant sense parar.

Som els més bonics, ens agrada jugar.

Però no sé el que com.

MOWGLI.-(contesta la pregunta) Comeees... Plàtan.

MICOS.-

Plàtan!

Menjar i saltar, cantar i ballar.

Així és la nostra vida: alegre i divertida.

Som els més bonics, ens agrada jugar

d'arbre en arbre saltant sense parar.

I d'on ixen?

MOWGLI.- Els plàtans? Perquè de ... la platanera. (Mowgli canta amb ells.)

MICOS-

De la platanera!

Així és la nostra vida: alegre i divertida.

Menjar i saltar, cantar i ballar.

D'arbre en arbre saltant sense parar.

Som els més bonics, ens agrada jugar.

Prepareu una coreografia a l'estil dels micos i balleu-la.

Ara serem altres animals i ballarem movent-nos com ells canviant les accions i les veus i inventant noves paraules.

Podrem ser tigres, llops, ocells, serps, elefants, ossos, etc.

Variant: el professor divideix als xiquets en tres o quatre grups indicant a cada grup l'animal que serà. Seguidament inventaran la cançó, li buscaran una veu i una manera de moure's i després representaran per als altres. Serà molt divertit.

4. – CANÇONS

4.1- Mama Lloba

“Era s'unisca vegada, dues *lobitos bons,
la seua mamà els vol i els conta un conte
un dia mamà lloba els va manar a caçar
però els *lobitos només pensen a jugar
aquesta és la història i així la conte jo
contant aquest conte, cantant aquesta cançó.”

4.2- Els micos

Menjar i cantar, saltar i ballar
Així és la nostra vida alegre i divertida.
Som els més bonics, ens agrada jugar
D'arbre en arbre saltant sense parar.